

“El supremacisme i l’odi són desencadenants de la guerra: hi ha canvis per la pau?”

Europa ha estat un focus d’educació i cultura amb un gran esperit guerrer des de temps immemorables. Constants lluites internes, per a demostrar quin era l’imperi més poderós, i externes, unint forces per a aturar els infidels, han caracteritzat des de sempre el nostre continent. Europa es va mantenir forta i vitalícia fins que un dia es va convertir en un ésser dèbil víctima del control d’un govern egoista que només mira pels seus interessos sense tenir en compte el valor del poble europeu.

Durant la Primera i Segona Guerra Mundial, Europa es va emplenar de soldats que van combatre valerosament donant la vida per a causes que no tenen sentit actualment. Governants egoistes van omplir les seves llengües de discursos fal·laços capaços d’enganyar a homes i dones perquè es matessin entre ells, lluitant per una pàtria i nació individual, quan el verdader somni utòpic és una Europa unida formada per fills i filles d’una mateixa terra que siguin capaços d’ajudar-se entre ells sense importar la nació de la que vinguin. Gent que marqui la identitat i força d’Europa i l’utilitzi per a crear un lloc amb esplendor, harmonia i pau. Les llegendàries lluites cos a cos que van marcar la història d’Europa es van perdre amb l’invent de la pólvora i l’únic que han provocat les guerres consegüents han sigut combats injustos en que guanya qui té més artilleria pesada i menys escrúpols i deixa enrere muntanyes de tombes de valentes marionetes amb identitat desconeguda que enfosqueixen tristament el cor d’Europa.

Per desgràcia, Europa encara està molt lluny del somni utòpic. No hi ha guerres omnipresents, però el poble europeu està de tot menys unit, els governants continuen igual de mentiders que els anteriors i la identitat europea es troba cada dia més fragmentada. Les boques dels governants s’emplenen de discursos políticament correctes que ni ells mateixos creuen i el primer que cal per a poder establir una relació d’harmonia és la sinceritat amb un mateix i amb els demés. Està única i exclusivament en les nostres mans canviar això, obrir els ulls i aconseguir fer d’Europa un lloc del qual estar verdaderament orgullosos de formar part. Un món sense guerres pot resultar un somni tant satisfactori com difícil, doncs es troba en la pròpia essència humana la guerra i la destrucció i és quelcom molt difícil d’evitar. Li pesi a qui li pesi la humanitat ha anat creixent o destruint-se a sí mateixa a base de guerres, però és el nostre deure intentar evitar confrontacions i reprimir l’esperit salvatge que va ser alliberat durant la Primera i Segona Guerra Mundial. És el nostre deure crear una Europa unida on regni la pau, harmonia i germanor entre els seus habitants. És el nostre deure, almenys intentar-ho.